Ч. 71. Пятниця 2 (15 цьвітня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Справи парляментарні. — Чутка о з'їзді монархів в Абациї. — Французско-анґлійский договір. — Канцлер Більов о війні на далекім Всходї. — Російско-японьска війна).

З Відня доносять, що сесия Ради державної зі взгляду на недалеку сесию спільних Делеґаций лиш дуже коротка, а найважнійшою єї задачею буде вибрати Делеґацию. Яке становище займуть Чехи в надходячій сесиї парляментарній, годі знати. Коли повірити голосам в німецкій пресі, то домашнє положенє молодоческої партиї має бути дуже прикре. Мимо недавної заяви молодоческої праси, що всї ческі партиї годять ся на дотеперішну політику ческого клюбу, має бути фактом, що иншим партиям ческим надоїла вже безхосенна радикальна політика і они хотять їй конець зробити. Против Молодочехів підносить ся реакция і се має бути причиною, що они стають вже податливійші. Але якраз тота податливість додає Німцям охоти не робити ніяких уступок, а се зводить цілу ческо-німецку справу до так званої мертвої точки, котру може перемогти лиш якась сила з боку. Чи знайдесь она — поки що не знати. Кажуть лиш, що коло польске одержало від ческого клюбу завірене, що Чехи не будуть ставити перешкод виборови Делеґаций. Може бути, що акция помиреня Чехів з Німцями буде вести ся знов дальше, але річ більше як певна, що знов розібє ся.

Від якогось часу удержує ся уперто чутка о з'їзді монархів в Абациї. Кажуть, що дня 18 с. м. має там приїхати король румуньский, а дня 25 с. м. цісар Вільгельм, котрий побуде там три дні. Обставину, що для німецкого цісаря не замовлено помешканя, поясняють тим, що цісар Вільгельм буде мешкати на своїм кораблі. В тім самім часї має приїхати до Абациї також і Є. Вел. Цісар Франц Йосиф.

Дословний зміст французско-анґлійского договору вже оголошено. Виходить з него, що обі держави ділять ся в дипльоматичний спосіб чужими землями, увзгляднюючи при тім ще й інтереси третих держав, о скілько того вимагає безпечність поділу. Договір обнимає ріжні сторони сьвіта і ріжні в них справи; для европейскої політики найважнійші ті точки, котрі відносять ся до Єгипту і Марокка в Африцї і каналу суезкого та проливу ґібральтарского. Отже що до Єгипту то анґлійске правительство заявляє, що не має наміру зміняти політичний стан Єгипту а правительство французскої републики заявляє зі своєї сторони, що не буде спиняти анґлійскої акциї в сім краю — на звичайну мову се значить, що Анґлія не пустить Єгипту зі своїх рук а Франция не буде тому противити ся. Ґенеральна дирекция єгипетских старинностий буде на будуче повірена лиш француском у ученому а францускі школи в Єгиптї будуть мати таку саму свободу як і доси.

Що до Марокка, то правительство францускe заявляє, що не має наміру зміняти політичного стану в сім краю (значить ся, Франциї не вадить то нічого, що в Марокку сидить якийсь султан на престолї), а правительство анґлійске признає, що Франциї яко сусїдцї Марокка прислугує право дбати про спокій в сім краю і подавати єму свою поміч у всїх адміністративних, економічних, фінансових і військових реформах. Анґлійске правительство заявляє, що не буде спиняти французскої акциї в сій цїли — значить ся, Франция може від тепер господарити в Марокку як у себе дома, бо то все буде називати ся, що она дбає лиш про спокій і дає поміч Мароккови. Щоби же анґлійска фльота мала свобідний переїзд через ґібральтарский пролив, то обі держави обовязують ся не ставити на африканьскім боці ніяких укріплень. Щоби же й Іспанія не вийшла з порожнями руками, то Франция має порозуміти ся з нею що до Марокка а відтак повідомити о тім Анґлію.

Німецкий канцлер Більов, відповідаючи на інтерпеляцию пос. Затлєра, заявив, що ста-

---

44)

Сліди їздця.

(Повість з анґлійского).

(Дальше).

На дармо силувала ся тїтка Дора пересьвідчувати і просити Лісю, аби їхала з нею. Ліся стала непохитна. Сказала собі, що мусить тревати в своїм намірі і оперла ся всім просьбам приятельки, хоч як єї любила. Конець був такий, що панна Блек від'їхала сего пополудня дуже невдоволена до дому і що Норберг мусів признати цілковиту єї неудачу. Впрочім, коли побачив, що Ліся не приїхала, він дуже розчарував ся.

— Она уперта — сказала тїтка Дора зітхаючи. — Она вбила собі в голову, що має обовязок бути помічною і користною своїм ближним і хоче вступити до товариства доглядачок хорих.

— Буде носити сьмішний чипець на голові — скрикнула Клементина. — А то всьо походить звідси, що она за богато про себе думає і уважає себе ліпшою від всїх инших.

— О, ти певне нїколи не здобудеш ся на те, аби жертвувати свої сили і здоровле задля своїх ближних — відозвав ся Норберт гнївно, глядячи на свою сестру з погордою.

— Нї, я справдї не буду нїколи такою глупою — відповіла Тіні простодушно. — Але тепер найважнійша річ: коли Ліся не хоче вертати, що стане ся з Юбелем; буду я їздити ним? Він вже й так розвалює стайню.

— Яка ти ласкава — відозвав ся Норберт. — Я пішлю его на місяць на пашу. Може Ліся тимчасом надумає ся і верне до дому.

— Мене не дивувало би, як би она ще сими днями вернула — відповіла Тіні. — Она своїм сьмішним поведенєм хоче лиш того доказати, аби о нїй говорили люди.

XX.

Сповідь.

В души Валлї настало тепер благодатне чувство спокою. Она була вдоволена, що може цілковито полягати на опіцї і проводї Артура Гальдімонда, що може на нїм оперти ся, зложити на него цілий тягар своїх душевних болів, знаючи, що він буде мати силу, аби то всьо перенести. Як утомлена мати, що з недужою дитиною на руках іде безсильно дорогою, почуває нову відвагу, коли зложить свій тягар в сильні руки мужа, так почувала себе Валлї, коли позбула ся своєї журби і непевности і побачила перед собою нове, веселійше житє. Сьвідомість, що єї отець звірив ся духовному дорадникови, робила їй величезну полекшу; свобіднїйше віддихала, коли сказала собі, що він не замкнув свого серця перед каянем, що він не побояв ся перед пониженєм сповіди. Отже він не був за гордий, аби признати ся, що согрішив супротив ближного.

Вечером по заручинах з Артуром Гальдімондом заглянула Валлї до комнати батька. Хотїла від него самого почути, що він похваляє єї вибір, хотїла бачити на его лици признаки успокоєня, коли вже не щастя. Війшла цілком тихо; отець сидів задуманий при своїм столику, де лямпа кидала ясне сьвітло на розложені книжки. Єго лице було в тїни. Легко підійшла до него, уклякла побіч его крісла, як нераз робила перше, коли ще між ними не було чувства роз'єднаня.

— Тату, мій дорогий тату, я така щаслива; приходжу, аби вам оповісти о моїм щастю. Не можу вірити, що то дійстність, доки не буду мати певности, що ви дасте на то свій дозвіл, що ви тим вдоволені.

Він пригорнув єї до себе і держав кілька хвиль в обіймах, не відзиваючи ся.

— Я аж надто вдоволений, моя дорога; я щасливійший як надіяв ся коли небудь бути. Ах Валлї, я гадав, що ти через мене будеш нещасливою; а тепер чую з твоїх милих уст, що ти чуєш ся щасливою, що маєш надію на хорошу будучність. То несподївана потїха для мене; то найяснїйша хвиля мого темного житя, житя, котрого одиноким соняшним проміном була твоя любов.

— Дорогий тату, ваше житє — за Божою волею — удержить ся ще довго внаслідок нашої любови; ви чей признаєте, що Артур — єї голос дрожав, коли вимавляла то імя — що Артур стане вашим сыном.

— Він буде для мене так дорогий як син, коли лише зробить щасливою мою одиноку дитину. Але мої днї почислені. Я не хотів би,

новище Німеччини в справі російско-япаньскої війни єсть зовсім просте. Німеччина старає ся лиш о то, щоби з тої війни не зробила ся всесьвітна війна. Отже розходить ся тут о удержанє строгої неутральности, тим більше, що Німеччина не має ніякої причини мішати ся до війни, бо має там менші інтереси як инші держави. Неутральність Хіни лежить в інтересі всіх держав, бо она єсть важною запорукою того, що з теперішної війни не зробить ся війна цілого сьвіта. На случай коли би Хіну втягнено до війни, двір хіньский мусів би виїхати з Пекіну а з того вийшла би велика небезпечність для Европейців проживаючих в Хіні.

Вчера по полудни наспіли важні вісти з поля війни, але так пізно, що ми могли подати їх лиш в одній части накладу; длятого повтарлємо їх на сім місци: З Шангаїкван доносять, що там, як і в Порт Артурі, чути було вчера рано около пів до семої сильний гук з пушок а з того здогадують ся, що коло островів Міаутау прийшло мабуть до давно ожиданої і Японцями бажаної битви морскої. Як на потверджене того наспіла рівночасно з Петербурга слідуюча коротка, але много значна вість російскої аґенциї телеґрафічної: Під Порт-Артуром затонув панцирний корабель „Петропавловск“ і згинула вся залога; виратовано ся лиш чотирох офіцирів а між ними і Вел. кн. Кирил, котрий єсть ранений. — Близші вісти о сій події принесуть нам мабуть аж нинішні телеґрами. Тут треба то додати, що „Петропавловск“ був здесь адміральским кораблем, котрим адмірал Макаров їздив розвідувати становище ворога.

Новинки.

Львів дня 14-го цьвітня 1904.

— **Є. Е. п. Президент висшого суду краєвого** др. Александер Тхоржницкий виїхав на два дні в справах урядових. Заступство обіймив пан віцепрезидент др. Дилевский.

— **Самоубийство.** У Відни застрілив ся оногди у власнім мешканю 20-літний студент медицини Жиґи. Гальперн з причини нужди. Самоубийник полишив кілька листів писаних до вітця, що єсть лікарем в Росиї.

— **Страшна родинна траґедия.** В Бордо віддав ся оногди в руки суду банковий бухгальтер Оллїє і зізнав, що убив сокирою жінку і задусив відтак двоє своїх дітий. Слідство потвердило зізнаня. Причиною того страшного злочину було то, що Оллїє здефравдував значну суму в банку і боя ся відтак встиду для родини, коли би крадїж викрила ся.

— **Велику бучу** викликали передвчера арештанти, що відсиджують кару в вязници суду краєвого при ул. Баторого у Львові і порозбивали в казнях вікна, шиби і двері. Аж по довшім часї удало ся галабурдників втихомирити. Провідників тої бучі заковано в кайдани.

— **Месть зрадженого мужа.** З Будапешту доносять: Незвичайну месть з причини супружої зради видумав в Араді різник Бодроґі. Коли служниця донесла єму, що его жінка має зносини з громадским писарем Крісаном, удав Бодроґі перед женою, що виїздить. Однако по кількох годинах вернув несподївано і застав невірну жінку з любовником. Не надумуючи ся довго, звязав любовникови руки і ноги і заявив, що обоїм любкам здойме живцем шкіру з тіла. І дійстно повісив звязаного Крісана як в ятцї головою на діл. Жінцї удало ся утечи і коли відтак на еї просьби надбігли сусїди, різник стягнув був вже любкови шкіру з обох ніг аж по колїна. Лиш з трудом удало ся відтягнути озьвірілого різника від своєї жертви. Коли Крісана здоймлено з гака, показало ся, що він умер, бо від того, що висїв головою на долину, кров его залляла.

— **Міліоновий запис.** Помершмй оногди член палати вельмож Генрих бар. Лїбіґ записав на добродїйні і публичні цїли для міста Лїберця в Чехах 5 міліонів корон. Між иншим пок. Лїбіґ записав сему місту свою богату ґалерию образів і старинний замок, 1 міл. кор. для убогих, по 100.000 для випозичальнї книжок і читальнї, 600.000 К для промислового музею і т. д.

— **Пожари.** В Данилївцях, золочівского повіта, згоріли оногди два господарства. При ратунку попарило ся пятеро осіб, з яких один мужчина є умираючий, а трех відвезено до львівского шпиталя. — Коло Камінки струм. згоріло оногди 6 моргів молодника соснового в округї Сілець-Беньків, власности п. Намістника гр. Потоцкого. Шкода виносить 500 К. — В Чемеринцях, перемишлянского повіта, згоріло оня 2 с м. 8 господарств і стайня на приходстві. — В Жовкві згорів дня 30 м. м магазин скляних виробів при тамошній гутї скла.

— **Конкурси** оголосили: Краєвий видїл у Львові на посаду секундария в шпитали в Перемишли з річною платою 1000 К. Подання до цьвітня. — Палата нотаряльна в Перемишли на посаду нотаря в Дрогобичи. Поданя до 30 цьвітня. — Видїл пов. ради в Золочеві на посаду окружного лїкаря з річною платою 1000 К і додатком на поїздки 700 К. Поданя до 30 с. м.

— **Спис населеня в Америцї.** Після укінченої переписи в 1903 р. населенє Сполучених Держав виносить з виїмком Аляшки 79,900.000 голов, отже приріст від 1900 р. виносить 3,900.000 голов. З більших міст Ню-Йорк числить 3,700.000 мешканців, Чікаго 1.870.000, Філядельфія 1,360.000, а Ст.-Люї 600.000.

Телеґрами.

Страшна катастрофа і поражка Росиї.

Катастрофа, яка стрітила адміральский панцирник „Петропавловск“ а з ним адмірала Макарова і цїлу залогу, не дасть ся ще нинї анї докладно вияснити анї оцїнити в еї наслїдках; то лиш можна сказати, що она стала ся страшним нещастєм для Росиї, а що то дїяло ся ще й підчас битвя, то катастрофа прибрала тим самим і вид страшної поражки. Ось що подають нинїшні вісти:

Петербург 14 цьвітня. Намістник Алексїєв прислав слідуючу телеґраму до царя: На основі одержаної якраз депеші ґен. Штеселя доношу найпокірнїйше і з найбільшим горем, що наша ескадра Тихого океана **потерпіла велику страту через смерть досьвідного і знаменитого коменданта віцеадмірала Макарова, котрий згинув на панцирнику „Петропавловск.“** Після донесеня коменданта Порт Артура наші панцирники і кружляки під проводом начального коменданта Макарова пустили ся в погоню за частию ворожих кораблів на широке море. **Коли число ворожих кораблїв збільшало ся постепенно до числа 30, наша ескадра завернула до пристанї. Панцирник „Петропавловск“ попав на підводну міну і вилетів у воздух.** Великий князь Кирил виратований. Ескадра вернула до пристанї, ворожа ескадра стоїть коло Ляотун.

Льондон 14 цьвітня. Бюро Райтера доносить з Петербурга: Адмірал Макаров утопив ся при знищеню „Петропавловска“. Вел. кн. Кирил єсть тяжко ранений.

аби ти дармо надїяла ся. Господь ласкавий для мене. Позваляє менї бачити будучність моєї улюбленої дочки в щастю і спокою. Розлучаю ся з нею в хвили, коли она стоїть на порозї свого щастя.

— Нї, нї, нї — кричала она, ридаючи і притулила ся з горячою любовію до него. — Без вас я не можу бути щасливою.

— Люба Валлї, коби ти знала, як я утомлений тим житєм, який тяжкий тягар я тілько лїт носив на собі! Ти, люба, вправдї помагала менї; завдяки твоїй любови був він лекший, але все таки дуже тяжкий. І я тепер вже так утомлений, що гадаю о гробі як о місци найлїпшого спочинку. Але я надїю ся, так, Валлї, починаю надїяти ся, що там за гробом ждуть на мене спокійнїйші часи, що лице моєї любої дитини буде там сияти надї мною як лице ангела. Валлї, в послїдних часах дїлила нас пропасть — чи причинила ся до того обставина, що ти дізнала ся про тайну мого житя?

— На всякий спосіб я вас не менше любила — відповіла она живо — я вас любила ще горячійше, коли пізнала вашу сумну тайну. Знаю також, що було з моєю нещасливою матерію, яка она була бідна, що не могла вас так любити як була повинна. Знаю, що ваш приятель зробив вам ту велику кривду. Любий тату, вірте менї, я любила вас помимо того дуже.

— Слава Богу. Я гадав, що вже утратив любов моєї дочки.

— Як могли ви щось такого думати?

— А тепер остає менї вже не богато, заки зложу мою голову на спочинок. Я писав до Норберта Блека.

— Ах, чого?

— Бо хочу, аби між нами було всьо полагоджене, заки виїду за границю.

Она сильнїйше обіймила его своїми руками, немов би хотїла его охоронити перед якою небезпечністю.

— Ви важили ся на непевну річ — з що — колиб він — она не докінчила.

— Колиб він хотїв мене видати судови? Так, я важив ся. Але не гадаю, аби він хотїв робити тобі встид; не гадаю також, аби его жадоба мести хотїла укоротити останки мого злочинного житя. Він в тій комнатї натякав на мою вину і в тій комнатї, в твоїй присутности дізнає ся о цїлій правдї. Дзвонить! Чуєш? Так, то може він.

Валлї наслухувала з бючим серцем. Двері в Шірінґфільдї були такі грубі, що до неї донїс ся з сїний лиш слабий відгомін голосів. Відтак отворив Скруп двері і впустив до комнати пана Блека.

Норберт був дуже блїдий на лици і занепокоєний. Але іскра мстивости, яка жаріла в его очах, коли він перше роздумував над злочином сер Еверарда, тепер вже погасла. Він подав Валлї руку; перший раз від часу, як була у него в часї его недуги.

— Норберте, я маю намір виїхати з краю на все — сказав сер Еверард. — Заки скінчу моє житє, хочу, аби ти знав, як було між твоїм вітцем а мною.

— Не трудїть ся — сказав Норберт понуро. — Менї здаєть ся, що я вже на стілько знаю, що не можете менї сказати нїчого нового. Поволи я о всїм довідав ся. Перед шістьми місяцями я горів жадобою мести. Тепер —

— Тепер бачиш, що я умираю і позваляєш менї спокійно кінчити.

— Задля вашої дочки був би я готовий не на одну жертву — сказав Норберт, глядячи зі співчутєм на Валлю. — Не гадаєте, що ми повинні би ощадити їй тої розмови?

— Я знаю всьо, Норберте — відозвала ся Валлї лагідно, але рішучо. — Я була в сусїдній комнатї тодї, коли та бідна Ґрін оповідала тобі о моїй матери. І твої слова, які ти висказав в часї своєї недуги, зрадили менї твоє підозрінє. Не зважай на мене. Знаю всьо і люблю мого вітця не менше як давнїйше, відколи знаю, що він був одним з найнещасливійших людий. Не лиш він був винен; памятай о тім. Гріхи инших упали на него.

— Так, Норберте, моя дорога дочка сказала правду. І супротив мене прогрішено ся. Колись любив я твого вітця з щирого серця; уважав его найвірнїйшим приятелем; я любував ся ним і цїнив в нїм всї добрі прикмети, яких я не мав: живість, веселість, підприємчивість, его лагідність. Я любив его, а він піддержував невірність в серци моєї жени.

Прага 14 цьвітня. „Narod. Listy“ доносять, що Чехи будуть держати ся обструкциї против буджету. Згадана ґазета заперечує, мов би ческий клюб з'обовязав ся супроти кола польского, що не буде робити обструкциї при виборі Делеґациї.

Берлин 14 цьвітня. З Петербурга доносять, що ґен. Флуґ заперечує рішучо вість, мов би Японці перейшли вже через ріку Ялю.

Барцельона 14 цьвітня. Рани президента кабінету Мавра не суть небезпечні.

Барцельона 14 цьвітня. Демонстрациї протестуючі против замаху на президента мініс трів Мавра довели до борби межи републиканами а революціоністами, в котрій богато людий побито і покалічено.

Льондон 14 цьвітня. З Токіо доносять, що кільканайцять Росиян, ранених тяжко в битві під Чемульпо, вийшли вже з японьского шпиталю в Матсуєма яко зовсім виліченї. Три з них, котрим треба було відняти ноги, дістали від японьскої цісаревої штучні ноги, прочих обдаровано веілякими дрібними дарунками.

Париж 14 цьвітня. „Temps“ доносить з Петербурга, що „Петропавловск“ затонув в наслідок вибуху набою торпедового.

Петербург 14 цьвітня. Розійшла ся чутка, що контрадмірал кн. Ухтомский, котрий поки що обняв команду в Порт-Артурі, ставав вчера по полудни до битви з 18 японьскими кораблями.

Курс львівский.

Дня 13-ого цьвітня 1904.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр	538 —	548 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зеліз. Львів-Черн̈ів.-Яси	578 —	588 —
Акциї фабр Лининьского в Сяноку	350 —	370·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	98·80	99·50
Банку гіпот. 5% премиов.	111·25	—·—
Банку гіпот. 4½%	101·50	102 20
4½% листи застав. Банку краєв.	102 20	102.00
4% листи застав. Банку краєв.	99 30	100 —
Листи застав. Тов. кред. 4%	99 30	100 —
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	99·20	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	99 30	100·—
III. Обліґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99 50	100 20
Обліґи ком. Банку кр. 5% II ем	102 50	—·—
„ „ „ „ 4½%	101 80	102 50
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·70	99 40
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·—	99 70
„ „ м. Львова 4% по 200К.	97·—	97·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	77·—	83·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	53·—	55 —
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	29·—	30 —
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	67·—	75·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	21·—	22·—
Joszif 4 K. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·25	11·40
Рубель паперовий	2·53	2·55
100 марок німецких	117·15	117·65
Долар америк.	4·[illegible]	5·—

Я мав до него найповнїйше довіріє, а він закрав ся тихцем до мого раю, аби з него зробити пекло. Обманював мене, як кождий звідник уміє обманювати. Він став причиною мого нещастя і нещастя женщини, яку немов то любив. Благородна любов була би єї охоронила; фальшива, самолюбна знищила єї і зрадила мене. Чи хочеш, аби я описав тобі той нещастний день, коли я виїхав рано з твердою постановою, що заки настане ніч, один з нас — твій отець або я — мусить попращати ся з житем.

Сер Еверард встав і оперши ся плечима о печ, коло котрої провів тілько самотних хвиль, стояв з руками схрещеними на груди. Валлї стояла побіч него, поклавши руку на его плече, немов би хотіла в той спосіб показати ему свою любов і співчутє.

— Я застав твого вітця в кружку наших спільних знакомих. Хоч як фальшивий був він супротив мене, не міг менї поглянути як звичайно з усьміхом в лице. Може гадав, що я на місци вибухну і дам людям, котрі нас обох знали, котрі могли здогадувати ся, що есть між ними, нагоду до поговірок. Коли так було, то помилив ся. Цїлий день поводивсь я спокійно, хоч ми не раз побіч себе їхали. Я вижидав відповідної хвилї; мій намір був, аби его дігнати в дорозі до дому і в якийсь спосіб з ним почислити ся. Якогось уложеного способу, мести я не мав, я хотів лиш его покарати. Так само був я готовий положити моє житє як і его убити. О скритоубийстві я не гадав, але хотів мати житє, якого я мав право домагати ся після правил чести.

— Ти може скажеш, що минули часи, коли люди били ся в поєдинках на смерть або житє. А я відповім тобі, що нї! Право мужа до житя приятеля, котрий его зрадив, до обманця, що звів ему жену, буде тревати, доки слово честь буде мати у людий якусь вагу.

Сер Еверард перестав на хвилю. Пристрасть, з якою доси говорив, утомила его. Але его слухачі не перебивали ему.

— Я дігнав его смерком недалеко утятого дуба, під котрим его відтак найдено. Я вів мого коня за узду і задержав ся, аби вирвати з плота штахету, тверду, граннасту і остро закінчену. Оборонець Варґаса добре знав, що говорить, коли вказував на ріжницю між ударом від штахети і кола. Коли я так уоружив ся, сів знов на коня і поїхав за вітцем, що на кільканайцять кроків був мене випередив.

— Ви мусїли мати намір убитя его, коли виривали штахету — замітив Норберг.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1903 після середно-европ. часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мукачa, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від ⅕ до ⁸⁰⁄₉
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	6·05	„ Станиславова, Жидачова
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6 40	„ Лавочного, Мукачa, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова. Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
		Ніч
	10·—	З Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі иниі, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Видання
Руского педаґоґічного Товариства.
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. І. 80 с. *Нашим дітям ч. ІІ. 80 с. *Діточі вигадки ч. І. 60 с. *Діточі вигадки ч. ІІ. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка історня педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. І., ІІІ., IV опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур**: Олімпія 40 с **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулівера до великанів 50 с ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзіньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки**: Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капці 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко**: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповідання** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский**: Оповідання 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко**: Оповідання 40 с., опр 54 с. **Василь В-р**: Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский**: Переклади 40 с., опр 54 с. **Картки з історії Руси-України**. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с ***А. Пушкін**: Байки 30 с. ***Марко Вовчок**: оповідання І. часть 30 с.; опр. 44 с ***Марта Борецка**: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с ***Ковалів Стефан**: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, І. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми Ґ. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож. комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповідання М. Вовчка.** ІІ. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, І. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. ***Малий** сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич**: Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилі.** Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповідання по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки**, Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. в р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний" поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропиґійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

Одиноку

МАСТЬ НА ВІДМОРОЖЕНЄ

висилає

Володислав Котульский

(1 К. 20 с.)

ОЗЕРЯНИ коло БУЧАЧА.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Муріля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччіого* величини $37\frac{1}{2}$×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).